

Но пакъ аго добри рѣцѣ,
Намѣсто дървенъ кръстъ,
Забучатъ роза надъ сърдце,
Въ надгробната ми прѣстъ,

То може, въ моитѣ грѣди —
Щомъ роза зацѣфти —
Духътъ ми пакъ да се роди,
Сърдце да затупти.

Мехадия, 1. Май 1892.

Д. К. Поповъ